

عنوان مقاله:

آموزش فراگیر؛ چپستی و اهداف؛ چالش ها و راهکارها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حمید پورقلی - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین راهکارها برای دستیابی به نظام آموزشی کار آمد و در خور تسهیل دسترسی همگان به آموزش و پرورش فراگیر؛ به عنوان یک تحول در نظام آموزشی باشد. هدف از برقراری آموزش فراگیر؛ جست و جو و درک نیازهای آموزشی برای تمامی دانش آموزان است، با این وجود تمرکز این نظام تحولی بر دانش آموزانی است که نسبت به طرد شدگی و محرومیت آسیب پذیرند یا نیاز به آموزش ویژه دارند. متخصصان تعلیم و تربیت به این نکته اذعان دارند که شرایط حاکم بر نظام آموزشی ویژه در شرایط کنونی نمی تواند پاسخگوی نیازهای آموزشی، روانی و اجتماعی دانش آموزان با نیازهای ویژه باشد. آنها بر این باورند که یک نظام آموزشی مبتنی بر جداسازی افراد بر اساس ناتوانی و نقایص آنها، بالطبع باعث سوق دادن این گروه افراد به سوی انزواطلبی می شود. شکاف حاصل از این نوع آموزش نه تنها دانش آموزان با نیازهای ویژه را از ارتباط با دانش آموزان عادی محروم می سازد، بلکه به شناخت نادرست آنها نیز منجر می شود. ایجاد بستری مناسب در جامعه که بتواند پذیرای دانش آموزان با نیازهای ویژه باشد، امری ضروری به نظر می رسد. لذا توجه به آموزش فراگیر و برنامه ریزی برای اجرای آن ضرورتی انکار ناپذیر است و بدیهی است که انجام این مهم باید هرچه زودتر آغاز گردد، تا این دانش آموزان برای زیستن در جامعه عادی، سازگاری بهتری داشته باشند. در این میان سهم زیادی از مسائل مربوط به این رویکرد تحولی، به آگاهی معلمان و مربیان از چگونگی این نظام آموزشی تخصیص می یابد. این مقاله به بررسی دیدگاه های بنیادی در آموزش دانش آموزان با نیازهای ویژه، فلسفه آموزش فراگیر، ارزش ها و باورهای بنیادی، تحلیل موانع و فرصت ها، مشکلات موجود و توصیه هایی در مورد آموزش فراگیر می پردازد

کلمات کلیدی:

نظام آموزشی؛ آموزش فراگیر؛ کودکان با نیازهای ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197338>

